

Abstrakt:

Diplomová práce se zabývá virtuálními výstavami v kontextu digitálního kurátorství a jejím cílem bylo analyzovat, *jak muzejní pracovníci přistupují k tvorbě virtuálních výstav*. Úvodní část se zaměřuje na digitální kurátorství, virtuální výstavy a mapování procesu tvorby, jež byl rozčleněn za čtyři principy: analýza a koncepce virtuálních výstav; vývoj; revize a testování; finalizace a propagace. Výzkumná část byla realizována pomocí smíšené metodologie obsahové a formální analýzy 12 virtuálních výstav a kvalitativních rozhovorů s 15 digitálními kurátory z různých institucí, již byli osloveni na základě analyzovaných virtuální výstavy. Z výzkumu je patrné, že digitální kurátoři částečně využívají výše uvedené principy, které jsou výzkumníky označeny za ideální. I přestože výsledky výzkumu nelze zevšeobecnit, protože analyzovaná data jsou různorodá, bylo možné ve výsledných datech identifikovat slabé a silné stránky v procesu vytváření výstav. Za slabé stránky lze považovat definování cílové skupiny, testování rozhraní výstavy či její propagace. Naopak silnými stránkami digitálních kurátorů se zdají být formulace témat, výběr navigace a členění virtuálních výstav. Výzkum také odhalil, že po odeznění pandemie covid-19 došlo k utlumení tvorby virtuálních výstav, jež se v odvětví výstavnictví nezdají být aktuálně prioritou.

Klíčová slova:

muzeum, muzejní pracovníci, digitální kurátorství, virtuální výstavy, nová media, technologie, výstava